

Nr 39.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bemyndigande för Kungl. Maj:t att ingå överenskommelse med Österrike om provisorisk tillämpning i förhållandet mellan Sverige och Österrike av bestämmelserna i svensk-tyska avtalet den 25 april 1928 för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet.

Genom en den 6 april 1951 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 202, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag; föreslagit riksdagen att

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att ingå överenskommelse med Österrike i syfte att — i avbidan på ingåendet av avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet — göra det mellan Sverige och Tyskland den 25 april 1928 ingångna avtalet provisoriskt tillämpligt i förhållandet mellan Sverige och Österrike;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det erfordras för genomförande av en dylik överenskommelse, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar.

Vad angår departementschefens motivering för vad sålunda föreslagits får utskottet, i den mån densamma ej framgår av den nedan lämnade redogörelsen för propositionens huvudsakliga innehåll, hänvisa till propositionen (s. 4).

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här nämnas följande.

Från näringslivets sida ha under de senaste åren framförts önskemål, att avtal till undvikande av dubbelbeskattning måtte ingås med Österrike. Något sådant avtal har icke tidigare funnits men enligt vad som meddelats från österrikiskt håll har man, under den tid Österrike var anslutet till Tyskland, ansett att det mellan Sverige och Tyskland den 25 april 1928 ingångna avtalet varit tillämpligt jämväl för Österrikes vidkommande. Från och med den 9 maj 1945 har emellertid sagda avtal icke längre tillämpats i förhållandet mellan Sverige och Österrike.

Med anledning av vad sålunda förekommit har svenska regeringen under hand gjort framställning hos den österrikiska regeringen om att förhandlingar måtte upptagas i syfte att få till stånd ett avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter. Enligt vad som meddelats vore man på österrikisk sida i princip beredd att

upptaga förhandlingar. Samtidigt har emellertid påpekats att det säkerligen skulle dröja länge innan de blivande förhandlingarna kunde leda till ett positivt resultat, vilket borde beaktas särskilt med hänsyn till förhandenvaron av vissa ännu icke avgjorda frågor rörande beskattningen i Österrike av åtskilliga svenska intressen, vilka frågor näppeligen kunde hållas svävande någon längre tid. Från österrikisk sida har man därför ifrågasatt att 1928 års nyssberörda avtal mellan Sverige och Tyskland tills vidare skulle ånyo tillämpas mellan Sverige och Österrike i avbidan på att ett svenskt-österrikiskt avtal eventuellt komme till stånd.

Det från österrikiskt håll ifrågasatta förfarandet skulle alltså innebära, att 1928 års avtal mellan Sverige och Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning skulle tills vidare tillämpas i förhållandet mellan Sverige och Österrike i avbidan på ingåendet av ett dubbelbeskattningsavtal mellan sistnämnda båda länder. Härvidlag torde ock vara avsett att det svensk-tyska avtalet skulle göras retroaktivt tillämpligt. Åtskilliga skattekrav, som nu riktats mot svenska intressen i Österrike, skulle härigenom förfalla.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,
att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 202.

Stockholm den 17 april 1951.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 37.